

Toespraak Anneke van Zanen-Nieberg, voorzitter NOC*NSF
Sportherdenking, Amsterdam, 4 mei 2022

Kijkend naar de gezichten , en naar de jaartallen, denk je opnieuw: ‘Wat waren ze nog JONG... kinderen soms nog... ‘

De voetballers en Olympiërs bijvoorbeeld die opgesloten zaten in het Oranjehotel in Scheveningen, vaak wachtend op hun executie.

De jonge sporters die in de Tweede Wereldoorlog in het verzet zaten, in opstand kwamen, vochten tegen de bezetter...

Wat lijken ze ook in alles op de sporters die nu in Oekraïne besluiten hun land te verdedigen.

De boksende broers Klytsko zijn welhaast symbool geworden van het verzet tegen de Russische inval. Maar er zijn er veel meer.

Zoals de karateka Stanislav Horuna. Vorig jaar won hij brons op de Olympische Spelen in Tokio. Op 1 maart – zijn verjaardag – kondigde hij aan te gaan vechten voor zijn land.

Of de tennisser Sergei Stachovksi. Hij deed begin dit jaar nog mee aan de Australian Open. Inmiddels heeft hij zich aangesloten bij de Oekraïense troepen. Zijn kinderen zijn nog te jong om het te begrijpen en denken dat hun vader bij een tennistoernooi is.

En hoe cynisch was het dat een aantal Oekraïense deelnemers aan de Invictus-Games, twee weken geleden in Den Haag , direct daarna terugkeerde naar het front?

Spelen nota bene, die bedacht zijn om de helende kracht van sport te benutten NA een oorlog... niet als tijdelijke onderbreking van de strijd en het opdoen van nieuwe trauma's.

Hoe schrijnend is het om te zien dat de geschiedenis zich in sommige opzichten steeds weer herhaalt? Deze keer in ons zo veilig geachte Europa. Waarbij sporters die dezelfde moed en vrijheidsliefde tonen als de velen die wij hier vandaag herdenken.

Sporters die tijdens trainingen en wedstrijden van het veld werden gehaald bij razzia's, die door verraad in handen kwamen van de vijand, of die simpelweg

vanwege hun afkomst werden afgevoerd om te worden vermoord in de vernietigingskampen.

Laten we hun gezichten blijven bekijken, hun leeftijden tot ons laten doordringen, hun namen blijven noemen.

En laten we blijven zoeken naar de namen van diegenen die nog niet vermeld staan , maar er wel waren en niet mogen worden vergeten. NOC*NSF heeft ook daarom enorme waardering voor het initiatief 'Voetbalmonument '.

Laten we de intrinsieke kracht van sport benutten om ná oorlogen enige menselijkheid en waardigheid te herstellen. Maar laten we vandaag vanuit diezelfde kracht vooral herdenken.